

nojej kuharici ; mislite si veselje, ko sta se zopet ta dva videli. Radovedni smo farani, od koga bodejo novi cerk. klučarji vpeljani, mogoče ob teh farških kuharic, ker že ima dekanova kuharica tako močno razburjene duhove pomiriti. Novo izvoljeni crk. klučarji, so bili največji ljubljenci provizorja Gomilšeka, in največji nasprotniki sedanjega župnika ; bomo videli kako bode ta držba delovala za cerkvene koristi. Dne 10. XI. je iz pričnike obdeloval tudi slabe časopise, pa se ni izrazil katere, mogoče je mislil na „Gospodarja“, in „Dom“, ter „Smr“. Opazovali bodoemo njegovo delovanje še nadalje, ter Vam poročali več prihodnjih. Opazovalec.

Dobje pri Planini. Vurkele vpraša v lažnjivem Gospodarju, kaj to pomeni, če pravi Dernič, kdo ima Pulkota rad naj podpiše. Mi pa vprašamo Vurkelca, kaj pa to pomeni, če Malika reče : „Kdo našega gosp. dušnega pastirja razžali, tisti mene razžali.“ Kaj pa to pomeni, če vedo ljudje povedati, da je župnik z njo ponoči španciral in zlate zvezde preteval. Kaj pa to pomeni, če da Vurkele tistega siromaka, ki mu je vso bero na hrbitu skupaj znosil, s palicami premlatiti in z vodo politi. In ko je na Škapulirko ta siromak se pritoževal zunaj, da je lačen, med tem ko so se farji v župnišču mastili in zalivali v vinom, pa mu župnik ni dal še koščeka kruga, ampak štirikrat ga je z vso močjo za uho vsekal. Kaj le neki to pomeni, lakomni Vurkele? Kaj pa to pomeni, če skuša Vurkele vero s plehastim škropilnikom v glavo zabijati. Vera ni v glavi, vera mora biti v srcu. Taka vera, iz ktere pa rastejo na glavi bunke, pa ni krščanaka. Kaj pa to pomeni, če odstavite deklino, ki je bila prednica Marijine družbe samo zato, ker njen oče ni hotel na smrtni postelji svojega premoženja v Vašo spodaj razparano mavho vreči. — Šola Vam ni prvo, to vemo ; pa ko bi za ta denar bili postavili farške svinjake, pa bi vam bilo prav. Pa za občinski odbor pridno agitirate ; zato ste pa tako dolgo odlagali z novo volitvo, da ste dobili v adventnem času ljudi v spovednico, da jih boste plahitali in farbali na črno. Ali pa se je morebiti prijel župnički stolec Tomažu na hlače, da se ga ne more znebiti? Če ljudje nečajo spredeti, da je bil Vurkele pri občinskem odboru le na veliko škodo občini, da je iz ljudi izprešal lepe tisočake, potem jim ni pomagati. Če še imajo kak krajcar, pa naj le spet Vurkele in njegove podrepnike volijo, potem jim bo kmalu bolj lahko. Stara resnica je, da imajo ljudje zmiraj tak odbor, karor si ga zaslužijo. Svojo posojilnico bi že rad župnik hvalil. Sirota! Mi pa povemo, da je župnik spet grdo lagal. Zakaj pa ni povedal koliko so že ljudem izposodili? Bomo pa mi povedali. Eden sam je vzel iz farške posojilnice denar, pa ga že toliko griva, kolikor ima las na glavi. Pravi, da mu je Vurkele od 100 gl. odtegnil 12 gold. na pol leta. Že to je krivica, če se obresti naprej odtegnejo. Župnik torej nima posojilnico ampak odiralnico. Katerega koža srbi, pa jo naj v farof nese. Resnicoljubni Dobjani.

Gospodinska šola v Ptiju.

Na naš oklic glede ustanovitve kuhrske in gospodinske šole v Ptiju smo dobili že razna naznania. Omenimo, da se vršijo ti tečaji v prvi vrsti za kmete in krčmarske hčerke, ki so nad 16 let stare. Namen šoli je, izobraziti dekleta v najvažnejšem gospodinskem delu, to je v prvi vrsti v kuhanju, pranju, šivanju, pospravljanju itd.

Šola se otvorila dne 1. januarja 1908. Občina mesta Ptuj je okrajnemu zastopu priplašila prostore na starem rotovžu, kjer se bodo napravilo spalno sobo in gospodinske prostore.

Vodstvo te gospodinske šole je prevzela gospodična Johana Heršič, sestra pokojnega ptujskega prošta Heršiča. Poleg tega bodo dajali poduk 1 kuharica in 1 šivilka.

Učni načrt je sleden : Ob 6. uri zutraj ostanejo dekleta, sikuhajo zajtrk in pospravijo sobe. Potem grejo 1 do 2 ure ali v cerkev ali pa na sprehod in to skupno pod nadzorstvom. Ko pridejo nazaj, prične kuhanje kosila ; vse pripravljene jedi porabijo dekleta same ; kar bodejo skuhale, bodejo tudi jedle. Popoldne pospravijo zopet sobe. Potem prične poduk v

šivanju. Obenem se bode podučevalo gladenje (peglanje) in pranje. Na večer bodejo zopet vse gojenke večerjo pripravile. Poleti bode tudi vrtnarski poduk.

Kdo želi, da bi njegova hčerka postala dobra gospodinja ali krčmarica, naj ne zamudi te prilike. Pogoji za sprejem so sledeči : Na mesec treba plačati 10 gold. in sicer 5 kron takoj, 15 kron pa pri vstopu. Katera je res prerevna, da bi zamogla to plačati, tej se bode pristojbina znižala. Poleg tega je treba, da prinese vsako dekle nekaj žmavca, putra, bučnega olja, krompirja, fižola, jajc in perutnine seboj. Vse druge potrebštine kakor postlige, kuhijsko orodje, matrace itd., so že preskrbljene.

Kdo hoče svojo hčerkovo to prepotrebno šolo poslati, naj to nemudoma naznani. Pridna dekleta bodejo v enem mesecu tečaj izgotovila. Naznanih sprejemajo : G. Jos. Ornig, župan v Ptiju (v pekariji), uredništvo „Štajerca“, pisarna okrajnega zastopa.

Ponavljamo še enkrat : Pošiljajte svoje hčerke v to šolo!

Novice.

Naš kmetski koledar v 2. natisu se pridno razpošilja. Kdo še ni naročen, naj to storí, čimpreje je mogoče. Koledar košta 60 vinarjev, s poštnino pa 70 vinarjev. Kdo kupi le 1 komad, naj denar raje naprej pošlje, kajti poštno povzetje je zelo drago. Kdo proda 10 koledarjev, dobri 1 zaston. — Prosimo tiste, ki so se že pred meseci ali tedni naročili, ki pa so koledar že na drug način dobili, da nam to naznanijo. Kajti drugače se koledar odpolje in poštnina je ven vržena. — Nasprotniki se bahajo z svojim „kmetskim“ kalendrom, ki so ga izdali celjski dohtari. Hočejo nam s tem škodovati. Pa se le motijo! Prva naklada našega kmetskega koledarja je bila že naprej razprodana in tudi druga gre hitro. Somišljeniki! V vsaki napredni hiši mora biti naš kmetski koledar!

Iz Spodnje-Stajerskega.

„Narodne štacune“ v Ptiju porabijo vsa sredstva, da bi privlekli nevedno ljudstvo k sebi in razprodali najslabše blago po najnižji ceni. Semtretja porabijo ti čudni „narodnjaki“ tudi nepravilna, nelepa in nepostavna sredstva. Dva slučaja smo izvedeli, ki označijo izbornoto našo trditve. Prvi slučaj se tiče neke poštene gospodinje iz Dornave, in ga nam je sama pripovedovala. Kmetica je šla pred par dnevi mimo trgovine Mahorič in Šeligo. Tako se jo pokliče, češ da naj gre notri in da bode pošteno ter ceno kupila. Kmetica gre res notri in si izbere strikani tihelc, plača pošteno ter odide domu. Ko pride domu in pogleda blago, opazi vsa začudena, da se ji je zavilo čisto drugi, manj vredni robec, nego ga je kupila. Zato je šla drugi dan zopet v mesto in zahtevala pravi tihelc. Ali naletela je na toliko grobosti, karor še nikdar v življenju. Prodajalec jo je opsoval, češ da nima žena vere delo. Tako se je delalo s pošteno gospodinjo, karor da bi bila dekla prvaških prodajalcev. Kmetica se k sreči teh narodnjaških psovk ni vstrašila, temveč je odločno zahtevala plačano blago ter zapretila, da gre drugače po policaj. Tega se je prodajalec vstrašil. Tako je dobila žena svoje pravo blago. Tako se dela z ljudstvom in taki manevri naj bi vrgli ljudstvu peseck v oči. — Zdaj k drugemu slučaju, ki se tiče narodnjaške trgovine s papirjem Petersič v Ptiju. Te dni si je moral vsak gostilničar in trgovec z vinom kupiti novo vinsko postavo, da jo razobesi v svojem lokalnu. Ob tej priliki je hodil mladenič po gostilnah in raznašal to postavo po izredno visoki ceni. Dejal je celo, da je poslan od okrajnega zastopstva in tako mu je šel marsikdo na lim. Torej — kolportaža in poleg tega laž! P tej poti bodojo prvaški trgovci. In potem se čudi, da jim ljudstvo vedno manj veruje ter da gre raje v poštene štacune, ki ne delajo z amerikansko reklamo in lažmi, temveč solidno ter dobro!

Proti krivčni razdelitvi podpor po ujmih prizadetim posestnikom so zborovali preteklo nedelje dopoldne ob 10. uri v gostilni g. A. Ogrizek v Rogaški Slatini. Na abod je prišlo čez 300 oseb, posestnikov in posestnic, ki so prav opravičeno protestirali proti nepravilni razdelitvi

podpor, katere je izposloval vrlji napredni poslanci Markhl. Klerikalni hujšači sicer lažejo, da je to delo kaplana Korošca. Ali lahko je dokazati, da Korošec ni niti ušivega vinarja pridobil. Slatinska občina je bila prva, katera je poročala poslancu g. Markhlu o grozoviti toči in ta poslanec je prisel tudi takoj po poročilu, da si ogleda prizadete kraje. Peljal se je potem na Dunaj in potkal na ministarske duri ter zahteval podporo za rogaški okraj. Korošec pa, ki je izvoljen v tem okraju, je menda za pečjo spal. Izposlovalo se je res nekaj podpore, žalibog, da je bila nepravilno razdeljena. Ako bi bile podpore po resničnih razmerah pravilno razdeljene, bi pač marsikatera mati lahko svojim otročičem čevlje kupila, ko teče deca zdaj v hladnem jutru z raztrganim obutalom v šolo. Razdelitev denarja je bila v tem okraju otročja in osebna do skrajnosti. V slatinski okolici je župan neki g. Kužnar, strastni pristaš kmetskega pisača Vinkota Žurman. Njega zadene krivda zaradi nepravilne razdelitve podpor, kajti streljal je kozle, da se je kar kadilo. G. majorja v pokolu Pušnika je vpisal 70 K podpore, pri katerih je gosp. major sploh gor plačal. Ko je izvedel, da dobi podporo, bil je zelo ožaljen in je začel v bogim denarje deliti. Ko pa je dobil od glavarstva izkaznico, gleda in gleda in vidi, da se je šlo za posestnika Franceta Pušnika in ne za majorja. O kozli, ki jih straljate Žurmanovi! Omenimo naj tudi g. Smole v Tržiču tik sv. Križa, ki je hudi nasprotnik našega lista. Ta je mislil: moram gledati, da sem pri na listku! In zapisal si je 80 kronic, na druge vboje je pa čisto pozabil, posebno na tiste, ki se mu zdejo preveč napredni, pa čeprav so desetkrat potrebnejši nego on. Res, čudni so nekateri očetje na občinskih stolih, čudni in — sebični. Valed takega postopanja se je ljudstvo zbralno na shodu. Sklicatelj shoda je bil g. Vidgaj, ki je povabil vlega našega g. Drofeniga, kmeta iz Kačjegadola. Le-ta je v eno in pol ure trajajočem govoru označil vse krivice, ki so se godile pri razdelitvi podpor. Raztolmačil je potem ljudstvu potrebo državne zavarovalne proti ujmam. Govor je bil temeljiti in pameten. Ob 1/4 12. ura je zaključil posestnik Ogrizek shod in ljudstvo se je v miru razšlo. Shod je bil velepomemben in gre sklicateljem vsega hvala. Ljudstvo pa izprevida z vsakim dnevnem boljem, kaj mu „pomagajo“ črni pristaši kaplana Korošca ter oni pisarja Žurmana. Zato — proč z njimi!

Štrajk na učiteljišču v Mariboru traja nadalje. Zdaj se hoče dijake z brezobzirno silo upogniti. Mesto da bi se klerikalnega učitelja Majcena z mokro cunjo tja nagnalo, kamor spada, hoče se raje bodočnost cele vrste dijakov pokvariti. To je pač skandal, ki vpije v nebo! Dokazano je, da je Majcen nezmožen učitelj, da ima grdo obnašanje, da ima znanstvene pojme kakor kak ribniški rešetar, da je surov kakor vsakdanji gosti mestnih žganjaren, — in vendar se ga noče odsloviti, temveč se raje uniči bodočnost cele vrste počtenih in pridnih študentov. Dijake, ki se ne pestijo zatirati od nezmožnega človeka, so kaznovali na ta način, da so jim odtegnili vse podpore in štipendije, in da se jim pokvari spricaval. In potem se je 4. letnik zavoda zaključil. Tako se dela v 20. stoletju. Klerikalstvo napravila vedno očitne svoj nastrok na šolo. Zato združujmo svoje moči! Glede mariborskega šolskega štrajka pa se bode še na drugem mestu govorilo.

V Hajdini se godijo v zadnjem času prav čudne stvari. Občinsko gospodarstvo postaja vedno bolj slabo. Stari, imeniti župan se je moral očki Grahariju in njegovemu pomagaču Stolzu umakniti. In ta dva gospodarita zdaj po svoji glavi ter po klerikalnem vzorcu. Kdo bi v mestu vrček vina spil, ta po mnemu teh možakarjev ni „kristijan“, kajti veškaj hajdinski kristijan ima sveto dolžnost, da zapije ves svoj denar pri Grahariju. Ako prosi kdo za novo koncesijo, potem jo gotovo ne dobi; kajti Grahar ne trpi konkurenco in edini cilj mu je, da bi se zbirali vsi denarji v njegovem obširnem žepu. Na Martinovo nedeljo so prišli vsi prijatelji Graharijev skupaj in praznovali slavnost tako temeljito, da so bili vsi krvavi. Cela „kmetska zveza“ se je pretevala, da so kar iskre letele in da so moralni enega celo v bolnišnico odpeljati. Tega ne vidiijo prvaški listi; to ne moti mir, kaj?! Zdaj

pride kmalu zopet veselica bralnega društva. Morda pridejo zopet po mestu fehtariti. Torej pozor! Na vsak način pa bode treba kaj ukriniti, da se predrugsčijo razmere v Hajdini.

Poročila sta se naš urednik g. Karl Linhart in gospica Stefi Punzer. Priči sta bila g. podžupan Stude in g. veleposestnik M. Straschill.

Smrt na progi. Na progi v Poluti so našli žel. aspiranta Ervina Topolansky mrtvega. Mašina mu je glavo odtrgala. Baje je to samomor.

Ustrelil se je v Celju neki žid iz Dunaja, ki se piše baje Egen Jeanplong.

Novi zdravnik v Ptiju. S 1. decembrom prične g. dr. Schwab v Ptiju zdravniško prakso izvrševati.

Poročno sodišče v Celju. Poročali smo svoj čas, da je zidar Jos. Fröschler v Mariboru brez vsacega vzroka sunil z nožem kučija A. Arnedič v sence, ki je drugi dan umrl. Divjaštvo tiči v tem, da se je to zgodilo brez vzroka. Surovi morilec je bil obsojen za 6 let težke ječe. — Zaradi roparskega napada se je imel zagovarjati 25 letni Josef Tacer iz Pilštajna. Mladi zločinec je napadel in oropal v Mariboru Antona Schocher. Ker je bil že večkrat predkazovan, obosili so ga na 10 let težke ječe. — Svoj čas smo poročali o umoru žene, ki se je zgodil v Spodnjih Botah. Sodar Juri Dovnik je živel ločen od svoje žene. Ker ta ni hotela več k njemu priti, jo je napadel in ustrelil. Dovnik je bil obsojen na 9 let težke ječe.

Železniška nezgoda. V Voitsbergu je prišel kondukter Karl Primmer med puferje in bil takoj usmrčen.

Umor pastorka. 2. t. m. sta se pripirala kmet Joh. Zelič v Slinici pri Šmarju in njegov pastorek (sin njegove ženo). Nakrat vzame Zelič puško in ustreli mladeniča. Morilca so zaprli.

Novi premogokop je vitez Jenstein iz Dunaja blizu Laporja našel in obeta baje veliko.

Iz Koroškega.

Korošci, pozor! Strankarski boj, ki je del na Kranjskem vsako pametno gospodarsko delo, so zanesli brezvestni politični špekulantje tudi na Koroško. Doslej je bilo prvaštvo še edino. Vsi, ki so hoteli v kalnem ribariti, so se združevali pod črno zastavo gospodov Brejc, Grafenauer, Podgorc in Einspieler. Združeno so korakali, da razbijajo sporazumljene in skupno delo slovenskih ter nemških Korošcev. Združeno so opovali vsakogar, ki se jim ni pokoril in ki je nemškemu Korošcu-domaćinu več veroval ter zaupal, nego slovenskemu Kranjcu. „Š-Mir“, katerega imenujejo lastni pristaši „lopoški list“, je bil skupno glasilo za vse prvaške velikaze. Zdaj pa so se sprli, kakov se stepejo vedno ljudje, katerih edini cilj je lastni dobiček. Posvetni pravki so čutili, da bi si zamogli kaj pridobiti, ako se uprejo duhovniški politiki. Prvaški farji pa zopet čutijo, da bode njih nadvldi odklenkalo, ako ne onemogočijo delovanje teh posvetnih pravakov. Tako je pričel boj. Tisti dr. Brejc, ki je bil doslej takoreč politični bog vseh pravakov na Koroškem, potisnen je v ozadje. Njegovi lastni pristaši, njegovi nekdanji prijatelji mu zdaj očitajo, da je „slovenski narodnjak“ le za dobiček, le za svoj lastni žep. Bratomorni boj se je pričel med pravki in prepričani smo, da bodoemo čuli v preteklu tega boja prav čudne stvari... Kaj pa naj mi storimo? Dva lista, dva prvaško-zagrižena časopisa imamo zdaj na Koroškem. Prvi je znani in zloglasni „Mir“, katerem je ljudstvo popolnoma opravičeno dalo ime „Š-Mir“ ali „Prepir“. O temu farškemu listu pač ni vredno izpovorit besedice. List, ki pogebne v tuje kraje, da zamore nekaznovano tujo čast krasti, — list, ki zataji in spremeni vsaki teden svoje prepričanje, — list, ki zamore izhajati le s pomočjo farških denarjev, — list, ki se mu rogojo in ga zanjujejo lastni pristaši, — takšni list ne vzame pošten človek v roko. Kar se pa tiče novega lista, ki nosi hinavsko ime „Korošec“, se mu menda tudi noben pametni človek ne bode vsezel na limanice. „Korošec“, ki ga izdajajo Kranjci, ki se tiska na Kranjskem in skriva za kranjskimi porotniki, takšni „Korošec“ je pač čudna prikazka. Vemo sicer, da bode ta prvaški listič v začetku okoli koroške politike tako hodil, kakor mačka okoli vrele kaše. Ali že danes vprašamo novopečeni list: ali ste

zato, da živijo Slovenci v bratovski ljubezni z Nemci ali ne? Kajti to je glavna stvar! In zato, vi pravi, ne iz Kranjskega privandrani Korošci, vi vasi, ki ste ponosni na svojo lepo koroško domovino, — pozor! Vi pač ne smete hoditi po kostanj vogenj za — druge. „Š Mir“ in „Korošec“ naj se lasata kolikor se hočeta, mi pa ostanemo pravi, resnični naprednjaki in se držimo edinega našega lista, naprednega „Stajerca“.

Pred porotniki v Celovcu je stal hlapec Martin Čertov iz Bodentala. Napadel je svoj čas enega sohlapca in ga oropal. Obsojen je bil na tri leta težke, pogoštene ječe. Istopako je bil obsojen zaradi ropa šoštarški učenec Stefan Trebic in Mühlbaha na 3 leta ječe. — Zaradi goljufije je bil obsojen trgovec s sadjem Albin Gasparič iz Baljaka na 8 mesecov ječe.

Požar. V Šifici je pogorelo poslopje posetnika Ebenbergerja. Ogenj je napravil škode za 10.000 k. Pogorela je tudi vsa krma in 4 prasiči.

Vlom. V prodajalno trgovca Petera Micelli v Sp. Dravogradu so zlikovci vlomili in precej blaga ukradli. Prodajalna leži na državni cesti in vendar še niso tatove vjeli.

Po svetu.

Volkovi na Moravskem. V raznih vaseh na Moravskem so se pojavili volkovi, ki so prišli v hlevje in raztrgali več ovc.

Rudarska smrt. V Essenu na Nemškem so streljali v neki cebi; en streli se je prekmalu razpolil in je ubil 2 knapa.

Razburjeni kmeti. V San Audrea na Italijanskem je napadlo 500 kmetov vilo nekega veleposestnika, ki jih je izkorisčal do skrajnosti. Razbili so vse.

Grožni soprog. Neki kmet v Frattaminore na Italijanskem je umoril svojo ženo in predeljal mrlja za — klobase, ki so se na sejmu prodale. Grozovitega morilca so zaprli.

Brzojavi.

Ptuj. V okolici Ptuja je pogorelo gospodarsko poslopje g. Toplaka. Škoda je velika, ker je bila krma in mrva pod streho.

Olumeč. Pater Kozalek, ki je bil obtožen zaradi raznih svinjarij, ki jih je ugajan z otroki, je izginil. Iz Amerike je posadal razglednico. Tako se pusti pobegniti svinjarje, ako so obleceni v — kuto.

Glasgow. Osebni vlak v Paisleyu (Anglija) je skočil iz tira. 7 oseb je bilo ubitih.

Dunaj. V državni zbornici je držal profesor Masaryk imenitni govor proti klerikalizmu. O govoru še poročamo.

Ptuj. Proti klerikalno-fanatičnemu kaplanu Koprivšeku v Ptiju se pripravlja velik odpor. Čujemo, da pride stvar tudi v raznih zastopih na razpravo. Proč, proč, proč se mi pobere, ti črni srakoper...

Gospodarske.

Razobesite v kleti vinski zakon! — Po § 10. novega vinskega zakona z dnem 12. aprila t. l. mora vsakdo, ki ima vino na prodaj, obesiti na vidnem mestu v kleti, kjer se to nahaja,

odtis §§ 2. do 14. tega zakona. Kdor ravna proti temu, ga kaznuje pol. oblastvo do 200 K ali pa z zaporem do 14 dni. Vsi torej, ki predelajo več vina, nego za domačo rabo, nadalje vsi krščarji, morajo imeti s 1. decembrom t. l. nabiti v kleti nov vinski zakon, ako se hočejo ubraniti kazni. Ta zakon se dobri nemški po ceni pri W. Blanke v Ptiju. Kdor ga hoče, naj se pri nas oglaši.

Listnica uredništva in upravnosti.

Sv. Marjeta: Dotični dopis je prisel zadnjic prepozno. Objavimo ga v tej številki. Torej le ne vzemirjenja. Pozdrav! — **Borovljke-Glinje:** V prihodnjih številkah gotovo. Pozdrav! — **F. Kosteinschek, Mörs:** Posljite, prosimo, zaradi reda denar naprej. Naslov „Rdečega Praporja“ je Ljubljana. Več ni treba! Pozdrav! — **G. O. M. Naročnina** do 1. 1. 1909 stane K 325. Koledar s poštnino 70 h, trdo vezani 90 h. — Več dopisov prihodnji!

Detalj in lucerne dajejo kot na fosforjevi kislini in apnoge rastline živini močne kosti. Z dobrim gnojenjem z Tomazevim moko zlasti po travnikih in pašah se pripeljeti zdaj fosforjeva kislina in apno v posebno primeren obliku v rastline. Podpira se to gnojenje tudi z močnim kajutnim gnojenjem. Na dobro gnojeni zemlji ne raste samo več, ampak tudi boljša krma.

Kašljajoče opozarjam na inzert glede Thymomel Scillae, ki je od zdravnikov dostikrat priporočani, splošno znani preparat.

Trgovino Johann Kess v Celju na kolodvorskem prostoru nam priporoča vsakdo, ki jo je enkrat obiskal. Tam se dobri po izredno nizkih cenah prav lepo blago, robe, stikane stvari, potrebitne za neveste, gotove oblike, bluze, srajce, otroške vozičke, nagrobine vencu itd. Tudi mi priporočamo to poštemo firmo!

Promet razpošiljalne trgovine zahteva aparat, o katerega velikost nimata navadni človek niti pojma. Pomislitej je na tisoče in tisoč tisoč komadov blaga, ki morajo biti načoljeni, da se kupec pravočasno ugodil. Marsikatero blago ima zopet razne vrste po velikosti, barvi in muštru. Vsak posamežni komad vsake vrste blaga mora biti posebej numeriran, registriran, pri prodaji fakturiran in izbrisan iz skladniščnih registrov. Numeriranje gre v milijone in tako se lahko predstavljam, koliko oseb in koliko delavskih moči je v tej zalogi potrebno. Razpošiljalna hiša Hanns Konrad v službu jezdila zdaj 200 oseb; o njih delajo najdemo lepe članke v letnikih 1907 in 1908. Hanns Konradovega koledarja, katerega dobijo vsi kupci te firme, zastonj in poštne prosto.

Za postne kuhične. V novejšem času se rabí kokosove orehe pri pripravi, rib in močnah jedi. V to je „Ceres-jedilna mast“ edino najboljša, ker se izpreza v Ustju v lagtnem zavodu iz svežih, na solncu posušenih kokosovih orehov in je obavarovana, pred vsako živilsko mastjo. Priporočamo vsem prijetjem postnih jedil fino „Ceres-jedilna mast“. Krofi s „Ceres-jedilna mast“ so imenito okusni in najlažje prehavljivi.

Dviganje živinoreje je nemogoče brez krme, ki ima dovolj živeza. Da se tako pridobi, treba je gnojiti travnike in paše ter postne krme in plodove. Gnojenje s samim hlevskim gnojenjem in gnojnico ne zadostuje, ker juva primanjkuje fosforjeve kisline; morata se mestiži z Tomazevim moko. V mnogih st眷ah se pa poleg Tomazeve moke tudi kajnji gnoji, kar je priporočljivo zlasti pri slabem hlevskem gnojenju.

Loterijske številke.

Gradec, dne 30. novembra: 66, 61, 83, 65, 76. Trst, dne 23. novembra: 85, 69, 67, 39, 44.

Razglas.

glede špeharskih sejmov v Ptiju.

Glasom sklepa občinskega sveta ptujskega z dnem 22. novembra 1907 se razglasiti, da je vsem kmetom (posestnikom) v sosednjih okrajih dovoljeno, da prinesajo svoje zaklante prasiče (tudi mlade) na tukajšnji špeharski sejem ter jih po živinozdravniški preiskavi razsekajo in prodajo. Torej pozor, špeharsi in kmetje!

V Ptiju, decembra 1907.

Jos. Ornig.
župan.

„OMINOL“ je najboljše in najcenejše sredstvo za čiščenje sedanjosti. „OMINOL“ ocedi vse kuhično orodje, puca emajl, steklo, porcelan, bakro, jeklo, železo, cin itd. „OMINOL“ je najboljše sredstvo za čiščenje rok in ne bi smelo manjkati v nobeni hiši ter fabrikli.

Se dobi povsod. Komadi za poizkušnjo se oddajo na zahtevo zastonj.

Georg Schicht a. dr.
Ustje (Aussig a. E.)

Kdor proda 10 koledarjev dobi 1 zastonj. Razpošilje se proti naprej-plačilu ali povzetju.